

sthyttelsen i første Række og direkte har danske Forfatters Beskyttelse paa det hjemlige Bogmarked for Dje. Ved de Konventioner, for hvilke Beskyttelsen aabner Døren, ville dernæst de danske Forfattere kunne opnaa Beskyttelse paa fremmede Bogmarkeder, mod at Danmark samtidig hder fremmede Forfattere en tilsvarende Ret. Men der er altsaa ikke Tale om her af ideale Grunde at tilfidesætte danske Interesser for fremmede.

Dernæst er Anerkendelsen af Forfatterens naturlige Ret til at beskyttes mod Oversættelser nu saa almindelig anerkendt, at intet Land kan udelukke den af sin Lovgivning uden at stille sig uden for et Fællesskab i et Forhold, hvor et Særstandpunkt i Rængden er uholdbart. For eller senere vil Trykket af den almindelige Opfattelse blive uimodstaeligt, og intet Land kan være tjent med at tøve for længe med at følge den almindelige fulgte Vej.

Særlig for Danmark maa det endelig have den største Betydning, at Norge har ændret sin Lovgivning i den omspurgte Retning. Selv om Norge endnu ikke har benyttet den derved aabnede Afgang til at tiltræde Bernerkonventionen, men foreløbig afventer Danmarks Medfølgelse, kan der dog være Fare for, at Norge i en nærmere Fremtid afflutter særlige Konventioner med de Lande, med hvilke den litterære Forbindelse er af større Betydning. Kan da Danmark, ifølge sin Lovgivnings Bestaafenhed, ikke følge med i Afslutning af almindelige eller særlige Konventioner, vil der indtræde en maaste uoprettelig Splittelse i det hidtil bestaaende Fællesskab paa dette Landsomraade, en Splittelse, der ikke kan undgaa at medføre ideelle og økonomiske Tab, navnlig for det Land, der har forsomt i rette Tid at gøre sit til at forebygge den.

Sige over for disse Grunde har Udvalgets Flertal ikke kunnet tillægge det afgørende Vægt, at den Beskyttelse, der kan blive fremmede Forfattere til Del mod Oversættelser, vil skabe besværligere Vilkaar, end hidtil, for Dagspressen, for saa vidt den med Hensyn til visse Dele af sit Stof i stort Omfang benytter Oversættelser. For det første tro vi, at de Ulemper, man udmaler sig i saa Henseende, langt fra i Virkeligheden ville være store eller trykkende. Dernæst skal der selvfølgelig gives Dagspressen samme Ret som enhver anden Landsfrembringelse. Men et Privilegium, i Strid med andre Forfatters naturlige Ret, kan den, saa lidt som nogen anden Interesse, der kunde føre lignende Klagemaal, f. Eks. Teatrene, gøre Krav paa.

Et Mindretal (Sjerg. Pedersen), føler sig ikke overbevist om, at det vilde være til Gavn for god dansk Literatur eller i noget stort Omfang til Fordel for danske Forfattere, at den nu saa moderne og paa saa mange Omraader florerende „Beskyttelse“ udvidedes til ogsaa at omfatte „Forfatterbeskyttelse“, og vilde derfor i Tilslutning til Folketingets Standpunkt i Fjor foretrække, at den til en saadan Beskyttelses Indførelse sigtende Bestemmelse i § 4 udgik af Lovforslaget. Da Mindretallet imidlertid erkender, at et Endringsforslag i den Retning ikke for Tiden vilde have Udsigt til at vinde Tilslutning i Landstinget, skal Mindretallet indskrænke sig til paa dette Punkt at tage fornødent Forbehold og i øvrigt anbefale, at Sagen gaar videre til fornøjet Prøvelse i det andet Ting.

Bjerre. Brødsgaard. J. Dannefjold-Samsøe. Goos,
Formand og Ordfører.

Oct. Hansen. M. B. Jensen. S. Pedersen.